Ч. 22. Субота 11 лютого (29 січня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної — До ситуациї на Угорщинї. — Внутрішні події в Росиї і російско-японьска війна.

На вчерашнім засіданю палати послів розпочало ся перше читанє буджету. На конференциї предсїдателїв клюбів ухвалено, що в ґенеральній бесїді над буджетом має забирати голос 32 бесїдників і роздїлено голоси після величини клюбів. Лиш на молодоческий клюб припали 3 бесїдники; з прочих клюбів будуть промавляти лиш 1 або найбільше два бесїдники. Конференция ухвалила також, що по дебатї буджетовій має на порядок дневний прийти справа реформи промислової. Установленє дальшої проґрами відбуде ся на слїдуючій конференциї.

В дебатї буджетовій промавляв перший пос. Зоммер і обговорював відносини на Угорщинї та вказував на то, що Мадяри хотять вивсвободити промисл угорский від австрийского; длятого для австрийского промислу найвисша пора, щоби відорвав ся від угорского. Дальше заявив ся бесїдник против утвореня італїяньского видїлу в Інсбруку та против основаня італїяньского унїверситету в Триєстї. Звертаючись до Славян сказав: Згодїть ся на установленє нїмецкої мови яко державної а тодї буде річию можливою погодити инші краєві мови; тодї наберемо переконаня, що як Чехам так і Полякам та Словінцям, коли жадають своїх унїверситетів та заведень наукових, не розходить ся о розширенє круга їх власти, лиш о помноженє їх духової культури. Тодї буде основа до порозуміня. — Опісля промавляв за буджетом пос. Лєкер і висказав надію, що чей тепер обійде ся без §. 14. Бесїдник доказував, що доки ситуация на Угорщинї не вияснена, доти не можна порушувати справ спільних з Угорщиною.

Гр. Андраші був ще в середу на авдиенциї у Є. Вел. Цїсаря, котра потягнула ся цїлу годину, а вчера був знову і зложив Монарсї звіт о своїх переговорах з проводирями партий. Як він представив ситуацию і як сам єї понимає, годї знати, але на Угорщинї она так представляє ся: Сполучені опозицийні партиї виготовили проґраму робіт на найблизших пять лїт. Яка есть тота проґрама, того не знати, бо они держать єї в тайнї. Гр. Андраші очевидно знає єї, але подасть єї до відомости лиш Цїсареви. Сполучені опозицийні партиї хотять лиш самі утворити більшість для будучого кабінету, а дотеперішну лїберальну партию, хоч она друга найбільша, виключають зовсїм від участи. Они позваляють їй підпирати нове правительство, але „опозицийний бльок“ — так тепер називають себе сполучені опозицийні партиї — не хотять з нїким дїлити своєї власти. Сполучені партиї згодили ся на то, щоби новий кабінет був утворений на основі угоди з 1867 р., отже їх спільна проґрама опирає ся на основі з 1867 року, але їх есть тота, яка була на Угорщинї в 1848 р., значить ся, відділенє Угорщини зовсїм від Австриї, так, щоби єї сполучала з нею лиш особа Монарха. Що з того вийде, годї нинї предвидїти. Тимчасом партия Кошута або так звана партия независимости вже уконституовала ся і нїби утворила своє правительство. Предсїдателем вибрано знов з великим одушевленем Кошута, а єго заступниками послів Барабаша, Юл. Гульнера, Ґезу Польонія, Ферд. Седеркенія і Ів. Тота. Відтак вибрано письмоводителїв і прочих членів бюра.

Нїчо так не характеризує теперішне невідрадне положенє Росиї як ті всїлякі зміни, які там тепер роблять ся. З одної сторони приготовляють ся з великим поспіхом всїлякі реформи, котрі мають завести бодай на якийсь час спокій у внутрі, з другої всїлякі зміни в особах і приготовленя до дальшої війни. До найважнїйших реформ належать в сїй хвили справа цензури і справа робітнича. Справа реформи цензури поступила вже о стілько напе-

14)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

Девенїр силонув злїстно і хотів відійти. В тій хвили приступив до них Кольдвель.

— Она все ще сидить в своїй комірцї — доніс — а другі кладуть ся спати.

Всї три стояли тепер і глядїли на задний поклад корабля. Послугач погасив в сальонї лямпи крім одної, котру низько скрутив. Можна було вигідно глядїти до середини крізь отверті двері. Лїкар вийшов з одної комірки і пійшов на горішний поклад, імовірно, аби зложити капітанови рапорт. Пан Дент стояв з панию Стор коло стола. Він допив із склянки чай, подав дамі руку і обоє розійшли ся до своїх кают.

— Коли нинї не буде вже нїчо з того, то ходім і ми спати — сказав Девенїр.

Було коло одинайцятої години.

— До півночи буду ще проходжувати ся — відповів Трольоп. — Коли до того часу не покаже ся, то відложимо до завтра.

— А тодї? — спитав Девенїр.

— Тодї мусять ті дураки, що так нас всадили в болото своєю говірливостию, витягнути нас поки-що знов брехнею — відповів капітан спокійно. — Опісля побачимо, що буде. Тим більше, що не маємо чого спішити ся. Ми відбили ся о читириста миль на північний захід від нашої дороги. Буде досить часу, коли в недїлю возьмемо ся за дїло.

— Коли ми не зачнемо робити ще нинї в ночи, то не буде такої недїлї, аби єї зачинати — воркнув глухо Кольдвель.

Трольоп не відповідаючи пійшов до сальону; налив собі склянку води і наслухуючи під дверми панни Манзель, поволи єї випив. Коли вернув на поклад, Девенїр і Кольдвель вже були щезли.

IX.

Без слїду.

Рано слїдуючого дня вийшов поволи і осторожно, як все, пан Стор задними сходами з каюти на горішний поклад і сказав офіцирови добрий день. Він тїшив ся прехорошим виглядом корабля, що мав розпущені всї вітрила по сторонї відверненій від вітру, почув з занятєм, що з горішного коша видко на мори якийсь корабель і оповідав відтак, що нинї мав дуже погану ніч.

— Від горяча — замітив пан Митьюс.

— Може бути — згодив ся малий чоловічок. — Але я мав також страшний сон, а що цїкавійше і жінцї снили ся страшні річи.

— Так — відозвав ся офіцир зі співчутєм. — А як має ся панї Гольроїд?

— Того ще не знаю. Коли би єї каюта була побіч нашої, то я не дивувавсь би, що так зле спав, бо она має бути дуже неспокійна; але через тілько стїнок не можна нїчого чути.

— Правда що нї — сказав офіцир.

— Не знаю, що то є — говорив дальше купець — але все собі уявляю, що нинї в ночи мусїло щось стати ся; і моя жінка також каже, що ті єї лихі сни мусять щось незвичайного означати. Алеж то сни! А нам нїколи нїчого не снить ся.

— Гм, гм — відозвав ся офіцир і похитав головою.

— Знаєте, пане Митьюс — сказав малий чоловічок, розглянувши ся скоро по покладї — не знаю, що то є, але мушу вам сказати — знаєте, щось есть у вінішнім виглядї, чи радше в цїлій появі декотрих з тих десятьох панів, що і мою жінку і мене дуже безпокоїть. Подумайте лиш о обрабованую скринї з оружием — хто то зробив? До нинїшного дня нїхто того не знає. Де подїло ся оружиє? І яку цїль мають ті, що допустили ся крадежи?

Офіцир здвигнув плечима.

— Тепер не можемо нїчого більше зробити, як лиш добре уважати — сказав.

— Отже ви маєте підозрінє?

Значуча усьмішка була відповідию офіцира.

— Моя жінка і я — балакав тихо пан Стор дальше — ми обоє мусїли мимохіть все звертати увагу на панів, що сидять при вашім кінци стола, як в сальонї так і на покладї. Оружия ми у них ще не запримітили. Для мене цїлком ясне, що капітан опинив ся в дуже прикрім положеню. Замкнути і закувати їх не може, бодай не на само підозрінє. Они виступили би против него в Льондонї з тяжкими процесами о відшкодованє, в наслїдок чого він легко міг би бути зруйнований. Але я побо-

ред, що вже за кілька днів збере ся визначена царем комісия, котра має заняти ся переробленєм дотеперішних законів о цензурі і о пресі. О скілько з дотеперішних вістий можна зміркувати, то справа малоруской мови буде рішати ся лиш міністрами просьвіти і справ внутрішних. Що з того вийде, годі знати, але можна припускати, що давний заказ буде знесений, бо в противнім случаю чей би сеї справи не були порушили. В справі робітничій предложив міністер фінансів цареви пропамятне письмо о конечній потребі виготовленя закона о робітниках і цар на єго предложеня згодив ся. Тепер мають бути виготовлений дотичний закон. Що до цензури то треба ще й то зазначити, що єго стремленє, щоби знести також духовну цензуру. Чи єрархія церковна на то згодить ся, то иньше питанє.

Мимо заперечення з Петербурга удержуєсь чутка, що в царскій палаті знайдено підкинений лист писаний по французки і на дуже красні папери, адресований до самого царя, в котрім сказано, що якихсь дванайцять заговірників постановили пімстити ся на нім за події з 22 січня і один з тих заговірників єсть вже в Петербурзї. Здогадують ся, що сей лист підкинув хтось з найблизшого окруженя царя умисно, щоби єго застрашити.

О мирі з Японією нема й бесіди, мимо того що нарід тій війні противний. Цар а з ним також і всї верховоди суть переконані, що війна мусить остаточно скінчити ся побідою Росиї. Розходить ся лиш о то, щоби дібрати відповідних командантів. Становище ґен. Куропаткина єсть захитане, але єго справа рішить ся мабуть аж тогди, коли до Петербурга приїде ґен. Ґріпенберґ. На єго місце призначений, як вже звістно, ґен. Церпіцкий, котрий був тепер в Туркестані, а заким він стане в Манджуриї, команду другої армії обняв ґен. Милов. Ґен. Церпіцкий однак не так борзо стане в Манджуриї, бо буде мусів з Ташкенту їхати через Оренбурґ і Самару, щоби дістати ся на сибірску зелїзницю. Здає ся, що заким він доїде до свого місця призначеня, на поли війни не прийде до більшої битви, хиба що Японцї схотїли би виступити офензивно. Тимчасом надходять вже з Владивостока непокоячі вісти, а з них можна здогадувати ся, що Японцї лагодять ся до бльокади сеї крїпости. З Петербурга доносять іменно, що ґен. Куропаткин видав приказ, щоби з Владивостока виїхали всї женщини і діти а в тій цїли призволив їм вільну їзду зелїзницею аж до байкалского озера. Професори і студенти тамошного орієнтального інститута а також і ученики тамошної ґімназиї вже виїхали з міста.

Новинки.

Львів, дня 10-го лютого 1905.

— **Іменованя.** В галицкій прокураториї скарбу іменовані: др. Жигм. Кульчицкий секретарем, др. Кондр. Прухник ад'юнктом, а др. Евст. Старжиньский і др. Вит. Старжиньский провізоричними ад'юнктами. — Ем. Кольберґер іменований канцелярийним асистентом для судової манїпуляциї в Станиславові.

— **Стипендиї.** На опогданнїм засїданю краевого виділу розділено опорожнені стипендиї, які остають під управою кр. виділу. Між иншими одержали стипендиї ученики ґімназий: в Бережанах: Х. Погорілле (род.) 396 К, М. Голїяс 315 К; в Хирові: Ів. Мікуловский (шл.) 331 К, Стан. Білиньский (род.) 231 К: в Ярославі: Ст. Шарлиньский 315 К, Юрий Поляньский (род.) 400 дукатів і 60 К: в Ялї: Ст. Веровский (род.) 740 К, Ів. Будзяк 315 К, Юліян Юрчакевич 315 К; в Коломиї (польска): Вол. Кроїньский 80 К, Фр. Коім 200 К; у Львові: в рускії: Василь Артимович (род.) 90 К, Іван Салагуб 315 К; в II: Ст. Арцїшевский 140 К, К. Фанґор 315 К: в III: Зд. Косиньский (шл.) 315 К, Бр. Добшяк 315 К, Ч. Ваховский 200 К; в IV: К. Батицкий 120 К, К. Смидович (род.) 400 К, Г. Романовский (род.) 330 К,' Ал. Сухарда 315 К, Ст. Петруский (шл.) 231 К; в V: Юр. Райтман (род.) 396 К, Ш. Домбровский 315 К; в VI: Авг. Ціргофер 315 К, Ант. Жураковский (род.) 525 К; в Перемишли в польскії: К. Добжаньский (шл.) 231 К, а в рускії Теодор Вергун 315 К; в Самборі: Ант. Ґуля (род.) 300 К, Ром. Поляк 315 К, З. Вержховский 315 К, Захар Коцистяньский 315 К: в Сяноцї: Еразм Бобовский (род.) 315 К, Ів. Якубовский 300 К, Роман Василевский 315 К; в Тернополи: в польскії: Йос. Боратиньский 315 К, а в рускії Михайло Кужель 315 К.

— **Про духовний концерт в Дрогобичи** пишуть звідтам до „Руслана“: Дня 2 с. м. дрогобицка Русь опровела духовним концертом 50-лїтний ювилей проголошеня догми про непорочне зачатє Пр. Діви Мариї. Концерт приготовлено з всею прецизиєю, як се виявило ся з єго переведеня. Запрошений зі Львова проф. універс. др. Студиньский отворив концерт промовою про культ Пр. Діви на Руси. Бесїдник як змістом промови так красою тону єї виголошеня одушевив публику і настроїв єї взнесло до цїлого сьвята. Три точки програми виконав мішаний хор під управою о. Рудницкого, зложений з міщанок в жіночих голосах, а з інтеліґенциї в мужеских. Хор імпонував силою і добором голосів, а передовсїм в послїдній точцї Бортнянського „Блажен муж“, сьвітло випшов. Сольові сьпіви п. Ґлека, звістного тенора з виступів в рускім театрі, немешне чарували публику, як і артистична гра на фортепянї п-ни Допушаньской. Декламациї пп. Стрийской і Скобельской чудово достроювали ся до удачної цїлости. Загалом сей перший рускій публичний концерт в Дрогобичи удав ся, як на тутешні неісипитовані сили, сьвітло, за що в першій мірі належить ся щира подяка п. Пойкови, судовому ад'юнктови, котрий головно причинив ся до устроєня сего концерту. Публики була повна саля, около 500 осіб з цїлої Дрогобиччини. Духовеньство явило ся в поважнім числї.

— **В красвій молочарскій школї в Ґяшеві** розпочинає ся дня 1 марта внешний 8-місяч-

---

юю ся, побоюю ся, пане Митьюс — що ми в сїй подорожи не вийдемо задля них з вічного страху, клопотів і всїляких инших несподїванок. Нї одного вечера не можна положити ся до ліжка, щоби —

Він перервав наляканий, бо побачив, що капітан Тролльоп вийшов з каюти на гору і повільним кроком наближав ся до них.

— Правда — сказав тепер цїлком голосно — такого хорошого ранка ми вже давно не мали. Але треба нам більше вітру, пане Митьюс, коли маємо доплисти в означенім часї до проливу Маґеллана.

Підчас сніданя були три крісла порожні.

— Де пан Девенїр? — спитав капітан Тролльопа.

— Щось трохи хорий, як каже пан Джонзон.

Бензон поглянув на лікаря, що сидів побіч Митьюса.

— Мене не кликав — сказав той.

По малій хвили обернув ся старий Бензон до панї Гольроід.

— Надію ся, що вашій дочцї нинї лїпше?

— Дякую вам, значно лїпше; але на порученє доктора мусить ще полежати в ліжку до полудня.

— Чи чув хто з паньства нинї в ночи той якийсь дивний жалібний тон? — спитав пан Дент. — Моя жінка не могла задля горяча спати; тому отворив я вікно і тодї почув цїлком виразно якийсь жалібний крик на мори. То було страшне!

Капітан дивив ся непорушно перед себе.

— Чи й ви то чули? — спитала панї Стор жінку купця.

— Нї; здаєть ся тому, що лежу в долїшній коі.

— Чи той крик мав би бути причиною, що я так зле спав? — спитав пан Стор, розглядаючись по всїх довкола.

— Очивидно, що в тім виджу поясненє для моїх поганих слів — замітила єго жінка. — Я чула також якийсь незвичайний гуркіт.

— Який то був гуркіт? — питав капітан.

— Щось як штовханє, пересуванє, немов би хто боров ся — відповіла панї Стор. — Так менї бодай видавало ся, коли я обудила ся налякана і спитала Віліяма, чи може не стало ся то в каютї панї Гольроід.

— Не розумію, як можна тут говорити тілько про якісь гуркоти і жалібні крики — замітила панї Пикок трохи обиджена. — Я не чула нічого і не хочу нічого такого чути. Чейже тут на кораблю цїлком безпечно, звідкиж би взяли ся гуркоти — кажу, такі страшні гуркоти? Правда, капітане Бензон?

Старий моряк нахилив свою сиву голову в сторону питаючої панї, але не сказав нї слова.

— Голос, що вас так занепокоїв в ночи, пане Стор — відозвав ся тепер Бирн з великою повагою — міг бути крик якого великого птаха, що летїв на полудне. Пригадую собі, що я раз серед тихої ночи почув нагле над кораблем якісь пронибаючі дивні звуки. Здивований поглянув я в гору і щож? Побачив безконечний, на милї довгий ряд птиць, звістних морякам під назвою „курят тїтки Кореї“, що серед безнастанного крику летїли понад кораблем на північ.

В часї тої розмови сидів Кольдвель з понуреною головою над своїм тарелем і перебирав страву, яку собі наклав. Вид єго лиця звернув на себе увагу молодого Мастерса, що від часу до часу бачно єму приглядав ся. Відпихаюча бридкість того чоловіка впадала нинї якось ще більше в очи як все. Звичайно жовтаві єго очи, були нинї набіглі кровію, брудна краска єго тїла видавала ся зеленковатою, а чорне як вугіль грубе волосє було нечесане. Зі зморщеними бровами дивив ся перед себе, а коли поглянув до гори, то лиш на то, аби кинути оком на Тролльопа або Шапнона.

— Подивіть ся лиш на Кольдвеля — шепнув Мастерс до сидячого побіч него Бирна. — Таке лице маловав би хиба надворний маляр сатани для приватної ґалериї свого пана. Що єму є?

— Боїть ся хвилї, коли появить ся панна Манзель і зрадить наш плян.

— Осторожно — упімнув Бирн ударяючи голосно о таріль вилками і ножем. — Тролльоп сказав менї перед тим —

Голос капітана перебив єму.

— А де нинї наша панна Манзель? — спитав старий капітан. Чи велїла собі подати сніданє до своєї каюти?

— Нї, пане капітане — відповів послугач. — Коли я перед пів годиною стукав, панна ще спала.

То анї не впадало в очи, анї не було нічого незвичайного, коли хто з подорожних заспав годину сніданя, тому капітан не звертав поки що ніякої більшої уваги на неприсутність молодої дївчини.

По якімсь часї встала панї Гольроід. Коли вже мала входити до своєї ктюти, обернула ся ще раз до капітана.

— Може спитати панну Манзель, чи не потребує чого?

— Коли ваша ласка, то прошу — відповів Бензон також встаючи.

— Они хотять їй закинути брехню — шепнув Бирн Мастерсови до уха.

— Кольдвель вправдї не виглядає на такого, що мав би відвагу до того. Але як їй повірять? Що тодї?

Встав із свого крісла, а Мастерс за ним. І прочі покінчили вже сніданє. Всї ладили ся виходити на сьвіжий воздух, коли голосний крик панї Гольроід задержав їх на місци. — Кольдвель, що ще сидів, обернув поволи голову. Митьюс зірвав ся з крісла.

— Панни Манзель нема в каютї! — крикнула панї Гольроід. Стояла в дверех комірки і блїда та налякана глядїла на капітана.

— Що? — відозвав ся той. — Панни Манзель нема? Чи ви то, панї, сказали?

Він війшов до комірки, супроводжений лїкарем і офіцером. Коло дверий збила ся громадка людий, між ними Кольдвель і Тролльоп. Комірка була пуста. Яко сама панна мала мо-

ний курс молочарский для внучення управителїв і помічників парових і ручних молочарень. Кандидати можуть зголошувати ся до 20 лютого с. р. Наука безплатна. Оплата за удержане 240 корон. Убогі ученики можуть одержати звільнене від оплати.

— **Репертуар руского театру** у Львові. Неділя, дня 12 лютого: „Нещасне кохання“, драма зі співами і танцями в 5 дїях Манька.

— **Руский театр** переїздить в половинї сего місяця зі Львова до Станиславова і з днем 16-го лютого розпочинає ряд представлень в сали театру ім. Монюшка.

Телеґрами.

Віденъ 10 лютого. Комісия войскова по довгій формальній дискусиї ухвалила радити рівночасно над предложенями о континґентї рекрутів на роки 1898, 1899 і 1904.

Париж 10 лютого. В палатї послів міністер справедливости Віенвні-Мартен предложив проєкт закона о роздїлї церкви від держави. Проєкт передано серед протестів правицї дотичній комісиї.

Петербург 10 лютого. Переговори директора путилївскої фабрики з робітниками позістали без успіху. Нинї о 9 год. рано розпочав ся страйк на ново і як побоюють ся, розширить ся також і на инші фабрики.

Париж 10 лютого. До тутешного видання New-York Herald-у доносять з Петербурга, що партия великих князїв российских заявила ся остаточно за заключенем мира з Японією, скоро услівя будуть відповідні.

Керч 10 лютого. Робітники всїх друкарень, робітники корабельні і шевцї застрайкували.

Лїбава 10 лютого. З 5000 робітників тутешних фабрик одна четвертина ще страйкує. В пристанї рух оживлений. Відплило 16 кораблїв з набором.

Москва 10 лютого. Збори шляхти ухвалили вчера резолюцию, в котрій заявляють, що треба конче, щоби в справі закона для селян вислухано бажань того стану і щоби в тій цїли покликано до Петербурга єго представителїв. Ухвалено також виступити в обороні автономії стану селяньского і в обороні єго права висказувати своє мнїнє що до маючих настати реформ.

Тифліс 10 лютого. Страйк ще дальше триває. З виїмкою одної часописи ґазети не вийшли. Помічники аптикарскі і робітники в різницях також страйкують. Полїция арештувала кількох людий. Також служба зелїзнича тут і в инших міских громадах застрайкувала та жадає підвисшення платнї. В Батум і на инших стациях показала ся потреба войскової охорони.

Одеса 10 лютого. Колеґія професорів унїверситету ухвалила внесенє заявляюче, що дальший хід студий не можливий внаслїдок заворушення, яке запанувало серед молодежі. Виклади треба конче застановити. Реченця, коли они мають на ново розпочати ся не можна означити, бо розрухи студентів не походять з причин переходових, але заворушаючих тревало житє академічне. Колеґія уважає за конечне висказати гадку, що розрухам тим не буде дотикінця, доки молодїж не узискає переконаня, що настануть реформи теперішного правлїня.

Токіо 10 лютого. З головної кватири японьскої армії в Манджуриї доносять, що Японцї в ночи з 6 на 7 с. м. острілювали російскі позициї над рікою Ша, а відтак уфортифікували ся коло Гайконтаї.

лода дївчина право мешкати в окремій комірцї. Спала в долїшній кої, горішну уживала на склад всїляких дрібних річий. Видко було, що в ночи спала в ліжку; покривало було на бік зсунене, немов би пробудившись скоро єго з себе скинула.

В першім зачудованю стояли присутні хвилю мовчки. Капітан перший відозвав ся.

— Де она може бути? — спитав. — Імовірно ще на покладї. Пане Митьюс, велїть сейчас поглядати за нею!

Офіцир збентежений побіг на гору.

По при него всунула ся до каюти панї Пикок.

— Що чую? — крикнула плачливо. — Панна Манзель пропала? Щож з нею могло стати ся?

— Де послугач? — крикнув капітан.

— Тут! — відозвав ся Трікель іззаплечий зібраних на порозї.

— Прошу зробити місце, панове — приказав капітан. — Тут нема що бачити, комірка порожна.

Кольдвель і Троллъоп вийшли на поклад, прочі розійшли ся по сальонї. Пан Дент і єго жінка пошепки розмавляли з собою, панї Гольроїд пійшла до своєї дочки, а панї Пикок заєдно питала жінку купця, чи серед таких обставин не є обовязком капітана сейчас „завернути“ і вертати до Сідне, коли тут на кораблї всьо іде до горн ногами і она певна, що на тім кораблї нїколи до Анґлії не заїде.

— Коли бачили ви панну Манзель в остатнє? — спитав капітан послугача.

— Вчера вечером.

— О якій порі?

— Коло пів до десятої. Вийшла з каюти і пійшла на середний поклад. Я був занятий і вже більше єї не бачив.

— А нинї рано ви будили єї?

— Так, о три чверти на осьму, як звичайно. Не діставши відповіди, гадав я, що молода дама ще спить.

Між тим лїкар розглядав ся з поважним видом по каютї. Всьо видавало ся в найбільшім порядку. Одїж висїла по вішальцях вздовж стїн. Капелюх, в якім панна Манзель виходила на поклад, лежав побіч кількох парасольок і инших річий в горішній кої. Одїнє, яке мала послїдного вечера на собі, лежало гарно зложене на кріслї. Погляд лїкаря задержав ся на хвилю на нїм.

— Може панї Стор буде ласкава на хвилю? — сказав.

— Панї Стор! — покликав капітан.

Она полишила паню Пикок, з котрою розмавляла і прийшла до каюти.

— Чи могли би ви нам сказати — відозвав ся лїкар — по переглянено тих річий, чи панна Манзель була одїта, коли вийшла звідси.

Панї Стор почала переглядати одежу, один кусник за другим, відтак поглянула по стїнї і прийшла до пересьвідчення, що дївчина не була так одїта, аби могла вийти на поклад.

— Тут недостає лише нічного плаща і одної спідницї — сказала.

— Отже она мусить бути на кораблї — відозвав ся капітан і шепотом видав якийсь приказ послугачеви Трікелеви і єго помічникови Джонови.

— Доки не будемо на певно знати, що єї нема на кораблї, всї здогади нї на що не придадуть ся — сказав лїкар. — На всякий спосіб, як із всього здасть ся, мусїла панна Манзель вийти добровільно з каюти. Впрочім при столї були три місця порожні. Хоч пан Девенір не взивав моєї помочи, то як прикажете, капітане, я загляну до него.

— Прошу вас — сказав капітан. — Може й єго каюта буде порожна.

Старий Бензон лишив ся в каютї панни Манзель, розмавляючи з панию Стор, єї мужем та з обоїма Дентами.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місгї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. н. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Днїстрі" від огню. Членьский удїл 50 К можна вложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра".

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички . . . .**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льокова-ні в банках і на рахунках біж. .**	**280.681 К**
Фонди резервові .	**21.318 К**		

Одиноку
МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ
висилає
Володислав Котульский
(1 К. 20 с.)
ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерію, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінцию писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ложиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).